

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

1

בפני כב' השופט יונה אטדגי

רביבי אורי ב"כ עו"ד אברהם פרץ	המערער (עמ"ה 1280/09, עמ"ה 12-11-38139)
לוי זהבה ב"כ עו"ד שי צוקרמן	המערערות (עמ"ה 11-05-26083)

נגד

המשיב: פקיד שומה כפר-סבא

2

3

פסק דין

4

1. שלושה ערעורים על שומות שהוציא המשיב למערערים: למערער – לשנים 2004-2006

(עמ"ה 1280/09) ולשנת 2009 (עמ"ה 12-11-38139), למערערות – לשנים 2005-2006 (עמ"ה

11-05-26083).

הדיון בשלושת הערעורים אוחד (החלטותי מיום 25.3.12 ומיום 4.2.13).

8

9

10 רקע עובדתי

11 2. המערערים, שהיו בעבר גם בני זוג, היו בעלי מניותיה של חברת מיס אל אופנה עלית לנשים

12 1992 בע"מ (להלן – מיס אל), שעסקה ביבוא בגדים ומכירתם באמצעות רשת חנויותיה.

13 המערער החזיק ב-60% ממניות החברה, המערערות ב-40% מהמניות.

14 המערערים גם עבדו כמנהלים בחברה ומשכו ממנה משכורת.

15

16 3. בשנת 1999 פרץ סכסוך בין המערערים ומיס אל ובין הספק העיקרי שלהם, שתי חברות

17 גרמניות בבעלותו של נתן גוטסדינר (להלן – הספק), שהינו גם בן דודה של המערערות.

18 בחודש אוגוסט 1999 הגיש הספק תביעה בישראל נגד מיס אל ונגד המערערים שערבו

19 לחובותיה כלפיו בסך של כ-14 מיליון ₪ (נספח א' לתצהיר המערער).

20

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1 ביום 1.1.03 מכרה מיס אל את כל המלאי והפעילות העסקית שלה לחברת אמיקה בע"מ
2 (להלן – אמיקה), שבעלי מניותיה הם בתו של המערער, רונית רביבי (60% מהמניות) ובנה
3 של המערער, אורי לוי (40%).
4 המערער טוען (סעיף 6 לתצהירו) כי תמורת המכר שעמדה על סך של כ-13 מיליון ₪ בהתאם
5 לנספחים שצורפו לתצהירו (נספחי א1) שולמה על ידי אמיקה למיס אל באמצעות פדיון
6 מכירת המלאי שהועבר אליה.
7 המערער (סעיפים 56-59 לתצהירה) טוענת שלא שולמה כל תמורה.
8
9 המערער טוען (סעיף 5 לתצהירו) כי מכירת הפעילות העסקית והמלאי לאמיקה נעשתה בשל
10 קשיים עסקיים.
11 המערער טוענת (סעיף 15 לתצהירה), כי הדבר נעשה לשם הברחת נכסים בעקבות תביעתו
12 של הספק.
13 יצוין, כי המערער שיתפה בתחילה פעולה עם המערער נגד הספק ואף נתנה תצהיר מטעמם
14 באותה תביעה (מוצג מע/4), אך לאחר פרוץ הסכסוך ביניהם היא תמכה בעמדתו של הספק.
15
16 מכל מקום, אין חולק שהמעררים היו מעורבים בפעילותה ובעבודתה של אמיקה
17 (המערער עד סוף שנת 2004), וכי אמיקה ביצעה אותה פעילות עסקית שבוצעה קודם לכן
18 על ידי מיס אל.
19
20 בשלהי שנת 2004 פרץ סכסוך בין המערער ובין המערער וכן בין השותפים באמיקה, בתו
21 של המערער ובנה של המערער.
22 עבודתה של המערער באמיקה נפסקה/הופסקה (תלוי בגירסאות).
23
24 המערער הודיעה לבנק לאומי, שבו נוהל חשבונה של מיס אל, על הפסקת ערבותה למיס
25 אל.
26 הבנק פתח בהליכים משפטיים נגד מיס אל.
27 מיס אל נכנסה להליכי כינוס נכסים.
28 המערער טוען (סעיף 13 לתצהירו) שהבנק פתח בהליכים הללו בעקבות הודעת המערער על
29 הפסקת הערבות, המערער (סעיפים 74-76 לתצהירה) מכחישה זאת.
30
31 מאחר שלא ניתן היה עוד לפעול בחשבונה של מיס אל, שולמו הוצאותיה של זו באמצעות
32 אמיקה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1 בהתאם לכרטיס הנהלת החשבונות של אמיקה במיס אל (נספח ח' לתצהיר המערער) חובה
2 של מיס אל לאמיקה, נכון לסוף שנת 2006 עמד על סך של כ-2,1 מיליון ₪.
3 10. המערער טוען (סעיף 22 לתצהירו), כי על מנת שאמיקה תצליח לשלם את חובותיה של
4 מיס אל הוא לקח הלוואה של 1,585,000 ₪ מחברת הפניקס והעביר את סכום ההלוואה
5 לאמיקה כ"הלוואת בעלים".
6 לטענתו (סעיף 23), הוא אף נאלץ למכור בהמשך את ביתו לשם פרעון הלוואה זו לחברת
7 הפניקס.
8 המערער והמשיב טוענים כי לא הוכחה נטילת ההלוואה מהפניקס.
9
10 11. המערער טוען (סעיף 24 לתצהירו) כי המערערת אסרה על רואה החשבון של מיס אל,
11 רו"ח סולמי, לרשום במסמכיה ובמאזניה של מיס אל את ההלוואה שנטל.
12 רו"ח סולמי אישר טענה זו (סעיף 6 לתצהירו).
13 המערערת טוענת (סעיף 104 לתצהירה), כי לא הסכימה לכך, משום שרו"ח סולמי שיתף
14 פעולה עם המערער במעשים בלתי כשרים שנעשו בחברת מיס אל.
15
16 12. תביעת הספק נגד מיס אל והמערערים (כערבים) התקבלה (פסק דין מיום 26.1.09, נספח ד'
17 לתצהירו השני של המערער), והם חויבו לשלם לספק כ-5,6 מיליון ₪, כערכם ביום הגשת
18 התביעה. ביום פתיחת תיק ההוצאה לפועל, בחודש יוני 2009, עמד סכום החוב על סך
19 הקרוב ל-20 מיליון ₪ (נספח ה' לתצהירו השני של המערער).
20 לטענת המערער (סעיף 29 לתצהירו השני), הוא והמערערת שילמו על חשבון חוב זה, נכון
21 למועד הגשת תצהירו (אפריל 2013) כ-11 מיליון ₪.
22
23 13. במסגרת הליכי הכינוס של מיס אל מינה בית המשפט חוקר, רו"ח חיים קמיל.
24 מסקנתו של רו"ח קמיל בדו"ח החקירה שנערך על ידו (נספח 12 לתצהיר המערערת) היתה
25 (סעיף 28 לדו"ח), כי "במהות הכלכלית, אמיקה הינה למעשה מיס אל פחות הנכסים
26 וההתחייבות שלא הועברו, כאמור לעיל" (הכוונה לנכס מסוים בהרצליה, שלא הועבר,
27 וכן לחובה של מיס אל לספק ומספר חובות נוספים, שלא שולמו על ידי אמיקה).
28 החוקר הסיק עוד (סעיף 19 לדו"ח), ש"מדובר בריקון של החברה (מיס אל) מכל תוכנה
29 הכלכלי", כי "התמורה לא נקבעה בהסכם אלא נעשתה רישומית על פי ערכם
30 בספרים", וכי הנימוק היחיד המתקבל על הדעת לביצוע ההעברה קשור לתביעת הספק.
31 ממצאים נוספים של רו"ח קמיל בדבר משיכות כספים של המערערים מהחברה יוזכרו
32 בהמשך.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1
2 14. בעקבות הזהות שנמצאה בין מיס אל ובין אמיקה, מונה כונס נכסים גם לאמיקה (החלטת
3 כב' השופטת גדות, נספח ה' לתצהיר המערער).
4 בהמשך, ניתן גם צו פירוק לחברת אמיקה (החלטת כב' השופטת אלשייך, נספח 20 לתצהיר
5 המערער). יצוין, כי צו הפירוק ניתן לבקשת בנה של המערער, אורי לוי.
6
7 15. להשלמת התמונה נציין, כי בין המערער ובין המערערת וכן בינם ובין מיס אל ואמיקה
8 התנהלו הליכים משפטיים שונים, שכולם נפסקו בשל הליכי הכינוס והפירוק של שתי
9 החברות.
10
11 השומות והערעורים
12 16. השומות שקבע המשיב למערערים מתייחסות לשתי קבוצות של חובות של המערערים כלפי
13 חברת מיס אל:
14 א. האחת, באה לידי ביטוי במאזן החברה לסוף שנת 2006 (נספח א' לתצהיר המפקחת
15 רויטל מילר), ולפיה יתרת החוב של בעלי המניות (המערערים) כלפי החברה עומדת
16 על סך 1,199,417 ₪.
17 ב. השניה עולה ממסמכים שהוצגו בפני המשיב בעקבות דו"ח החוקר רו"ח קמיל
18 ובעקבות מסקנותיו, ולפיהם במהלך השנים 1999-2002 הוקטנה יתרת החובה של
19 בעלי המניות (המערערים) כלפי החברה בספרי החברה בסכום של 4,150,000 ₪,
20 ללא כל אסמכתא מתאימה.
21 משכך, לטענת המשיב, יש להוסיף על יתרת החוב של המערערים כלפי מיס אל את
22 הסכום האמור.
23
24 17. המשיב קבע בשומות שהוציא למערערים כי חובותיהם של המערערים למיס אל ייחשבו
25 כהכנסת עבודה, בהתאם לסעיף 3(ט) וסעיף 2(2) **לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש)**,
26 **התשכ"א-1961** (להלן – **הפקודה**), הוסיף את הסכומים האמורים להכנסות המוצהרות של
27 המערערים וחייב אותם גם בריבית רעיונית בהתאם לאותו סעיף.
28 ביחס למערערת הדבר נעשה בשומה אחת שהוצאה לשנות המס 2005-2006, ובגין שומה זו
29 הגישה המערערת את ערעורה ב-עמ"ה 11-05-26083.
30 ביחס למערער הדבר נעשה בשני שלבים: תוספת ההכנסה עבור קבוצת החוב הראשונה,
31 בסך של 1,199,417 ₪ (ותוספת ריבית רעיונית מתאימה) נעשתה בשומה לשנות המס 2004-
32 2006 ובגין שומה זו הגיש המערער את ערעורו ב-עמ"ה 1280/09. תוספת ההכנסה עבור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

1 קבוצת החוב השניה, בסך של 4,150,000 ₪ (ותוספת ריבית רעיונית מתאימה) נעשתה
2 בשומה לשנת המס 2009, ובשל כך הגיש המערער את ערעורו ב-עמ"ה 38139-11-12.

3
4 18. המשיב ייחס את מלוא הסכומים האמורים לכל אחד מהמערערים, מאחר שלדבריו הוא
5 אינו יכול לדעת כיצד נעשו המשיכות בפועל בין המערערים ובין עצמם וכיצד יש לחלק
6 אותם ביניהם, אך הודיע כי בכל מקרה לא יגבה יותר ממלוא החוב וכי יכבד כל חלוקה
7 שתקבע על ידי בית המשפט ויתקן את שומותיו בהתאם (סעיף 61 לסיכומי המשיב).

תמצית טענות הצדדים

8
9
10 19. המערער אינו מכחיש את יתרת החוב הרשומה במאזן החברה, בסך של 1,199,147 ₪, אך
11 טוען, שמתוך סכום זה המערערת משכה 961,820 ₪ והוא עצמו משך סכום של 237,597 ₪
12 בלבד, וכי יש לתקן את השומות בהתאם.

13 עוד טוען המערער כי חובו למיס אל נפרע למעשה באמצעות "הלוואת הבעלים" בסך של
14 1,585,000 ₪ שניתנה לאמיקה שפרעה כאמור את חובותיה של מיס אל.
15 בהקשר זה מסתמך המערער על קביעתו של החוקר רו"ח קמיל, שאומצה בהחלטותיהן של
16 השופטות גדות ואלשייך, ולפיה יש זהות בין מיס אל ואמיקה.

17 המערער טוען כי השומה לשנת המס 2009 נעשתה שלא כדין, משום שבאמצעות תיקן
18 המשיב את השומות לשנים 1999-2002, שכבר חלה עליהן התיישנות.
19 בהקשר זה הוסיף המערער, כי לא ניתנה לו זכות טיעון ביחס לשומה זו.

20 המערער מכחיש את החוב נשוא השומה לשנת 2009 (כלומר קבוצת החובות השניה בסכום
21 מצטבר של 4,150,000 ₪) וטוען שאין להסתמך על האמור בדו"ח החוקר רו"ח קמיל.
22 לחילופין הוא טוען, שיש ליחס חוב זה למערערת, שהיתה מופקדת, לדבריו, על ענייני
23 הכספים של החברה.

24 לחילופין מוסיף המערער כי חובו שלו ושל המערערת למיס אל נפרע בכך שהם שילמו
25 כערבים את חובה של מיס אל לספק, בסכום של כ-11 מיליון ₪.
26 ועוד מוסיף המערער, כי לחילופין יש למסות את סכומי החובות הללו כדיבידנד ולא
27 כהכנסת עבודה.

28
29 20. המערערת אינה מכחישה את שתי קבוצות החוב.
30 יתירה מזו, למעשה, חוקר שמונה על ידה לבדיקת ספרי מיס אל, לאחר פרוץ הסכסוך
31 ביניהם, רו"ח רונן מרקוביץ, היה הראשון שגילה את הקטנת יתרות החוב של המערערים
32 בחברה ללא כל אסמכתא מתאימה, והמערערת אף שיתפה פעולה עם רו"ח קמיל לשם
33 חשיפת הנתונים הללו (סעיפים 29 ואילך לתצהירה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

1 כמעט כל טענותיה וראיותיה כוונו להטלת מלוא האחריות לכלל החובות על המערער בלבד,
2 משום שלדבריה הוא שלט לבדו בכל הנעשה בחברה ובכספיה, כשהיא נותנת בו "אמון
3 עיוור", גם עקב החיים המשותפים שהיו ביניהם (סעיף 9 לתצהירה).
4 המערערת מודה במשיכת סכום של 283,581 ₪ לרכישת הרכב, אך מכחישה כי היא משכה
5 את יתרות הסכום שהמערער מייחס לה (בקשר לקבוצת החוב הראשונה).
6 המערערת גם טוענת (כנראה לחילופין), כי החלוקה בינה ובין המערער צריכה להתאים
7 לחלוקת המניות ביניהם: 60% המערער ו-40% היא, כאשר המערער היה גם הבעלים של
8 שתיים מתוך שלוש מניות הניהול (סעיף 12 לתצהירה).
9
10 21. ביחס לטענות ההדדיות שבין המערערים ובין עצמם, המשיב אינו נוקט בכל עמדה, אך הוא
11 מצא לנכון לציין את שיתוף הפעולה לה זכה מהמערערת לעומת חוסר שיתוף הפעולה מצד
12 המערער והקשיים שזה הערים על בירור העובדות הנדרשות (סעיפים 8 ו-9 לסיכומי
13 המשיב).
14 מרבית טענות המשיב נסובו, אפוא, על טענותיו של המערער.
15 המשיב טוען, שגם קבוצת החוב השניה הוכחה כנדרש בתצהירה של המפקחת מילר
16 והנספחים שצורפו אליו, וזאת נוסף לממצאי דו"ח החוקר רו"ח קמיל שאומץ
17 בהחלטותיהם של הערכאות המשפטיות שדנו בכינוס הנכסים ופירוק החברות מיס אל
18 ואמיקה.
19 המשיב דוחה את טענת ההתיישנות שהעלה המערער ביחס לשומה שנת 2009. לטענתו, כל
20 עוד יתרת החוב של בעל המניות לחברה קיימת, ניתן לייחס אותה לשנת המס "הפתוחה",
21 ומאחר והראיות לגבי קבוצת החוב השניה התגלו למשיב רק לאחר שנקבעה השומה לשנים
22 הקודמות, נקבעה תוספת ההכנסה בגין יתרת חוב זו לשנת 2009.
23 המשיב טוען שגם אם המערער הפקיד מכספו את "הלוואת הבעלים" לאמיקה, הרי
24 שהפקדה זו איננה יכולה להוות פרעון יתרת החוב למיס אל, משום שמדובר בחברות שונות,
25 שגם בעלי המניות שלהם שונים, ומשום שאין מדובר בפרעון חוב למיס אל אלא בנתינת
26 הלוואה, שהמערער זכאי לפרעונה מאמיקה (כלומר, מהמפרק שלה).
27 המשיב טוען שגם פרעון חובה של מיס אל לספק על ידי המערערים בעקבות פסק הדין
28 שניתן נגדם ובעקבות הליכי ההוצאה לפועל שנפתחו בעקבותיו אינו מבטל את סיווגן של
29 משיכות הכספים שנעשו בשנים הקודמות כהכנסת עבודה.
30 לטענת המשיב, הסיווג הנכון של המשיכות הללו הוא הכנסת עבודה ולא הכנסה מדיבידנד,
31 משום שלא הוכח שהיו למיס אל רווחים באותן שנים.
32
33

דיון והכרעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

חלוקת החובות בין המערערים

- 1
2 22. כאמור לעיל, המערער טוען, שלמעט סכומים מסוימים שלגביהם הודה כי יש לייחס אותם
3 לו, הרי שהמערערת היא הנושאת באחריות ליתרת החובות, משום שהיא טיפלה בענייני
4 הכספים.
5 המערערת טוענת, לעומתו, כי המערער שלט בכל הנעשה במיס אל, הבריח לצרכיו את
6 הכספים מהחברה, ולמעט הסכום של 238,581 ₪ שנמשך על ידה לשם רכישת הרכב, יש
7 לייחס למערער את כל יתרת החובות.
8 המשיב אינו נוקט עמדה במחלוקת זו.
9
10 23. מהראיות שהוצגו מסקנתי היא, שלמעט סכומים מסוימים שיש לייחס למי מהמערערים,
11 אם משום שהודו בהם במפורש ואם מטעם אחר שיפורט, הרי שכל יתרת החובות תיוחס
12 לשני הצדדים ותחולק ביניהם בחלקים שווים, והרי נימוקי:
13 א. גם המערער וגם המערערת עבדו כמנהלים וכשכירים במיס אל ונטלו חלק פעיל
14 בפעילותה.
15 הדבר מתבטא גם בכך ששניהם החזיקו במניות הניהול בחברה (המערער בשתיים
16 והמערערת באחת).
17 המערער בודאי שאינו יכול לטעון לחוסר אחריותו על הנעשה בחברה, לאחר
18 שבמסגרת אחת התביעות שהתנהלו בין הצדדים הוא העיד, שהמערערת נשאה
19 בתואר של מנהלת, אך "מי שעשה את העבודה ולקח את האחריות זה אני
20 לבדי" ו"מי שאחראי על החלטות החברה זה היה אני לבדי" (הפרוטוקול צורף
21 כנספח 7 לתצהיר המערערת).
22 אך גם המערערת איננה יכולה להתנער מכל אחריות. רו"ח סולמי, ששימש כאמור
23 במשך כל השנים כרואה חשבון של מיס אל העיד (עמ' 32), כי המערערת "היתה
24 אחראית לפעולות הכספיות בבנק... היא היתה גובה את הכספים, את כל
25 הקופות מהחנויות ומפקידה את זה בבנק". כן העיד (שם) שכל ההחלטות במישור
26 הכספי התקבלו על ידי שני המערערים, שניהם השתתפו בפגישות עמו ושניהם דנו
27 עמו בנושאים שהיו על הפרק.
28 ב. גם החוקר רו"ח קמיל, שהמערערת הרבתה להסתמך על ממצאי חקירתו, למרות
29 שציין (בסעיף 14 לחוה"ד) את שיתוף הפעולה לו זכה מצד המערערת למול חוסר
30 שיתוף הפעולה מצד המערער (שהשתפר מעט בהמשך), לא עשה כל אבחנה בין
31 המערער ובין המערערת בפרק הממצאים המתייחסים ל"חקירת קיומם של
32 סכומים ששולמו ע"י מיס אל שלא כדין לבעלי מניותיה ובני משפחתם" (עמ'
33 21 ואילך לחוה"ד), ואף ציין (בסעיף 130) כי בהנהלת החשבונות של מיס אל לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1 נעשתה הפרדה בין המערער ובין המערערת וכי נוהלו מספר כרטיסים המשותפים
2 לשניהם.
- 3 ג. כפי שכבר צויין לעיל, לצד כרטיסים נפרדים של המערערים במיס אל, נוהלו גם
4 מספר כרטיסים משותפים לשניהם.
- 5 רוי"ח סולמי העיד (עמ' 34) שהדבר נעשה כך לבקשתם.
- 6 מהכרטיסים החלקיים שצורפו (למשל בנספח ו' לתצהיר המערער) ניתן לראות כי
7 הסכומים הגדולים יחסית "עברו" דרך הכרטיס המשותף של שני המערערים
8 (כרטיס מס' 375500 השייך ל"בעלי המניות").
- 9 ד. כפי שעוד יפורט להלן, משיכת סכום מסוים על ידי אחד מהמערערים אינה מלמדת
10 על כך שאותו סכום יועד לו בלבד.
- 11 כך, למשל, משכה המערערת סכום מצטבר של 400,000 ₪ מהחברה באמצעות
12 שיקים של החברה שנרשמו לפקודתה (נספח 6 לתצהיר המערער), אך השיקים הללו
13 הופקדו בחשבונם המשותף של שני המערערים (נספח 22 לתצהיר המערערת).
- 14 ה. המערערים חיו יחדיו גם כבני זוג, וכאמור גם היה להם חשבון משותף.
15 למעט הסכום שמשכה המערערת עבור רכישת הרכב ומשיכות נוספות שנעשו על
16 ידה בחודש דצמבר 2004, עם פרוץ המשלב בינה ובין המערער, הרי שכל החובות
17 הנוספים נוצרו קודם לכן, כאשר לא היה כל משבר ביניהם והמערערת אף שיתפה
18 פעולה עם המערער, כאמור, בהתגוננות מול תביעת הספק, על אף שזה היה בן
19 דודה.
- 20 חזקת השיתוף בין בני זוג חלה, בהעדר ראיה סותרת, גם על המשיכות והחובות
21 שנעשו ושנוצרו באותה תקופה.
- 22
- 23 24. קבוצת החוב הראשונה בסך 1,199,417 ₪:
- 24 (כרטיסי החוב צורפו כנספח ו' לתצהיר המערער)
- 25 א. כרטיס מס' 375300 על שם "זהבה לוי" (המערערת) ועל סך 339,529 ₪ - מתוך
26 סכום זה משכה המערערת סך של 283,581 ₪ לשם רכישת הרכב. המערערת
27 הצהירה (סעיף 89): "אין לי כל טרדוניה לענין החיוב בגין רכישת הרכב". גם
28 בחקירתה (עמ' 56) לא התכחשה לרכישת הרכב והוסיפה כי היא היתה זכאית לכך
29 ביחסיה מול המערער.
- 30 יתרת הסכום בסך של כ-56 אלף ₪ נמשכה באמצעות כרטיס האשראי של החברה
31 עוד באותו החודש כפי שמוכח מפירוט כרטיס האשראי (הדפים האחרונים בנספח
32 ב' לתצהיר המערער).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1 המערערת התכחשה בתצהירה (סעיף 90) למשיכת סכום זה על ידה, אך בחקירתה
2 (עמ' 57) היא הודתה שסכום זה נמשך על ידה וטענה כי היא ביצעה משיכות אלה
3 גם עבור מיס אל, אמיקה וחנויות הרשת.
4 הסבר זה של המערערת אינו יכול להתקבל, משום שעל פי דבריה (סעיף 23
5 לתצהירה), היא כבר לא היתה קשורה לשתי החברות האלה בסוף שנת 2004,
6 כשפרץ המשבר.
7 אם נצרף לכך את העובדה שגם סכום זה נרשם בכרטיס הנפרדת שעל שמה,
8 המסקנה המסתברת והמצטברת מובילה לכך שהמערערת אחראית למלוא החוב
9 שנוצר בכרטיס זה.
- 10 ב. כרטיס מס' 375500 על שם "בעלי מניות" ועל סך 844,119 ₪ - המערער טוען כי
11 מתוך סכום זה משכה המערערת מחשבון מיס אל שיקים לפקודתה בסכום מצטבר
12 של 400 אלף ₪ (נספח ד' לתצהיר המערער), אותו יש לייחס למערערת, ויתרת
13 הסכום יש לחלק ביניהם.
14 אולם, כאמור לעיל, המערערת הראתה (סעיף 94 ונספח 22 לתצהירה), כי כל
15 השיקים שנמשכו הופקדו בחשבונם המשותף, שלה ושל המערער (הפקדות השיקים
16 סומנו באותו נספח בספרות 1-5, כמספר השיקים שנמשכו).
17 לפיכך דין טענה זו של המערער להידחות, ומלוא סכום כרטיס זו יחולק בין
18 המערערים.
- 19 ג. כרטיס מס' 375200 על שם "אורי רביבי" ועל סך 15,307 ₪ - המערער מודה (סעיף
20 20(ד) לתצהירו) כי יש לייחס משיכה זו אליו.
21 ד. כרטיס מס' 375350 על שם "חוי"ז ויזה של אורי וזהבה" על סך 462 ₪ - המערער
22 טוען (סעיף 20(ג) לתצהירו) שיש לחלק משיכה זו בינו ובין המערערת.
23 אין התייחסות נפרדת למשיכה זו בתצהיר המערערת.
24 הסכום יחולק בין השניים.
- 25 ה. לסיכום, החוב בסך 1,199,417 ₪ יחולק בין המערער ובין המערערת כדלקמן:
26 המערער – סך של 437,597 ₪,
27 המערערת – סך של 761,819 ₪.
- 28
29 קבוצת החוב השניה בסך 4,150,000 ₪.
30 כאמור וכמפורט בתצהירה של המפקחת מילר (סעיפים 21 ואילך), חוב זה נוצר בין השנים
31 1999-2002.
32 בתקופה זו לא היה כל משבר או סכסוך בין המערער ובין המערערת, וכאמור לעיל לא
33 מצאתי כל הצדקה לכך שחוב זה לא יחולק ביניהם בצורה שווה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

לפיכך יש לייחס חוב זה למערערים, כדלקמן:

המערער – 2,075,000 ₪,

המערערת – 2,075,000 ₪.

הוכחת קבוצת החוב השניה

26. המערער טוען, כאמור, שלא ניתן לסמוך על ממצאי דו"ח החוקר רו"ח קמיל לשם הוכחת החוב בסך 4,150,000 ₪ של בעלי המניות (המערערים) למיס אל, מאחר שרו"ח קמיל לא העיד במשפט ומשום שהדו"ח שלו הוגש במסגרת הליך אחר (הליכי הכינוס והפירוק של החברות מיס אל ואמיקה).

27. ראשית אני סבור, שהמערער מנוע מלטעון לאי קבילותם של ממצאי דו"ח רו"ח קמיל, לאחר שהוא עצמו מסתמך עליהם למעשה, בטענתו, לפיה "הלוואת הבעלים" שנתן לאמיקה לשם כיסוי חובותיה של מיס אל מהווה פרעון החוב שלו למיס אל (סעיף 22 לתצהירו), משום שחברות מיס אל ואמיקה הן גוף אחד, כשהוא מסתמך בכך על החלטת כבי השופטת גדות בהליכי הכינוס (סעיף 17 ונספח ה' לתצהירו).

אלא, שכבי השופטת גדות הסתמכה בהחלטתה זו על מסקנותיו וממצאיו של רו"ח קמיל (סעיף 15 להחלטה).

כיצד יכול המערער לסמוך את טענותיו על חלק מממצאי הדו"ח ולבקש לדחות חלק אחר שלהם?

28. שנית, גם אם המפקחת מילר נעזרה בממצאי הדו"ח לשם הוכחת חוב זה, הרי שהיא טרחה גם להוכיחו במישרין מתוך מסמכי החברה (סעיפים 21-24 ונספחים ו' עד ט' לתצהירה):

א. כרטיס 375500 על שם "בעלי המניות" זוכה ביום 31.12.99 בסך 2 מיליון ₪, כלומר יתרת חובם לחברה קטנה בסכום זה.

מנגד חויב כרטיס הנושא את השם "וויסט לבירור" באותו סכום. המערער העיד (עמ' 42 למטה) כי וויסט היא אחת מחברות הספק הגרמני, וככל הנראה הוקטן בכך, ללא כל אסמכתא מתאימה, החוב לספק הגרמני (הכרסת הממוינת של וויסט נקראת "וויסט גרמניה").

אין חולק, וכך גם צוין בהרחבה בדו"ח רו"ח קמיל, שמאותו מועד ואילך לא בוצע כל תשלום לספק הגרמני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1 בכך הוקטנה יתרת החוב של המערערים למיס אל בצורה מלאכותית, וללא כל
2 פעולה אמיתית וממשית.
- 3 ב. ביום 31.12.01 חויב כרטיס הנקרא "שיקים לגביה בנק לאומי" בסכום של
4 1,050,000 ₪, כשליד החיוב צוין "שיקים דחויים שהתקבלו מב"מ", ומנגד זוכה
5 כרטיס בעלי מניות הנ"ל באותו סכום, ללא כל ראייה או אסמכתא בדבר שיקים
6 כלשהם שהמערערים הפקידו.
- 7 בכך הוקטן חובם של המערערים למיס אל באופן מלאכותי באותו סכום.
- 8 ג. ביום 31.12.00 זוכה כרטיס "חוי" ויזה של אורי וזהבה" בסך של 1,100,000 ₪
9 בדרך של העברה לחשבון מעבר, ללא כל פירוט או אסמכתא.
- 10 בכך הוקטן חובם של המערערים למיס אל באופן מלאכותי באותו סכום.
- 11
- 12 29. יצוין, כי הדברים המפורטים בתצהירה של מילר נחקרו ופורטו בהרחבה בדו"ח החוקר
13 רו"ח קמיל (נספח 12 לתצהיר המערערת, סעיפים 130 ואילך), שממצאיו אומצו על ידי
14 הערכאות שדנו בכינוס הנכסים והפירוק של שתי החברות.
- 15 המערערת בוודאי מנועה מלהתכחש לממצאים הללו, לאחר שסמכה עליהם בהרחבה
16 בתצהירה ואף צירפה את מלוא הדו"ח לתצהירה.
- 17 גם המערער מנוע מלהתכחש לממצאים הללו, לאחר שבחר להסתמך על מקצתם, כאמור
18 לעיל.
- 19
- 20 30. רו"ח סולמי (עמ' 29-30) והמערער (עמ' 41-43) נחקרו על התנועות הללו, לא ידעו לפרט את
21 מהותן ולא יכלו לספק להן אסמכתאות.
- 22 כל טענתם היתה שמדובר בשנים ישנות. רו"ח סולמי (עמ' 29): "נזכרים היום אחרי 15
23 שנה לשאול מה היה".
- 24 אלא, שחקירתו של רו"ח קמיל נערכה בסוף שנת 2006 (הדו"ח יצא ביום 4.1.07), כלומר בין
25 4 ל-7 שנים בלבד לאחר אותן פעולות, וגם אז הם לא סיפקו לחוקר הסברים ואסמכתאות
26 אודותן, כמפורט בהרחבה בדו"ח.
- 27
- 28 31. המערער טען עוד בעדותו (עמ' 41), כי הספק – בן דודה של המערערת – היה מגיע לעיתים
29 קרובות לארץ והם היו ממנים את שהותו על כל הכרוך בכך.
- 30 הוא אף הגיש תצהיר שהגישה המערערת במסגרת ההגנה כנגד תביעת הספק (מע/4),
31 המפרט הוצאות שונות ששילמה מיס אל בהתאם לבקשות הספק.
- 32 כל זאת במטרה להראות, כי הפחתת החוב של מיס אל כלפי הספק היתה נכונה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1 אולם, ראשית, כל ההוצאות שפורטו באותו תצהיר הוצאו במהלך השנים 1994-1996, בעוד
2 שממצאי החוקר רו"ח קמיל והמסמכים שפורטו בתצהירה של מילר מתייחסים להוצאות
3 שהוצאו כביכול עבור הספק משנת 1999 ואילך.
4 שנית, על פי האמור בתצהירה זה של המערער (מע/4, סעיפים 7-10), הכספים הללו שולמו
5 מכספי מיס אל ומחשבונה ולא מכספם של המערערים, כך שגם אם היה בכך כדי לספק
6 הסבר להפחתת החוב של מיס אל כלפי הספק, הרי שלא היה בכך כדי לספק הסבר להפחתת
7 חובם של המערערים כלפי מיס אל.
8 שלישית, המערער הודתה בעדותה (עמ' 54), כי הספק לא קיבל בפועל את התשלומים
9 שנעשו כביכול, שאליהם התייחסו רו"ח קמיל ומילר.
10
11 32. סיכום הדברים הוא, שגם קבוצת חוב זו הוכחה כדבעי.
12 משמע, המערערים הקטינו באופן מלאכותי את חובם למיס אל בסך 4,150,000 ₪, ולפיכך
13 יש להוסיף סכום זה ליתרת החוב שלהם לחברה.
14
15 סיווג יתרת החוב לצרכי מס
16 33. המשיב סיווג את יתרות החוב של המערערים כהכנסת עבודה בהתאם לסעיף 3(ט) לפקודה.
17 המערער טוען (לחילופין) כי יש לסווג את יתרת החוב כדיבידנד.
18 המחוקק ראה בחוב שנוצר בדרך זו כ"הלוואה" שניתנה על ידי הנותן למקבל, בסעיף 3(ט)(1)
19 לפקודה מוגדרת "הלוואה" – "לרבות כל חוב".
20 אם "הלוואה" זו ניתנה כאשר בין הנותן למקבל קיימים יחסי עובד מעביד, היא תסווג
21 כהכנסת עבודה – סעיף 3(ט)(1)(א) לפקודה.
22 רק כאשר חלופה זו (או חלופה נוספת הנזכרת בסעיף 3(ט)(1)(ב)) לפקודה לא מתקיימת,
23 ניתן לסווג אותה "הלוואה" כדיבידנד – סעיף 3(ט)(1)(ג) לפקודה.
24 מאחר והמערערים היו גם שכירים במיס אל ומשכו ממנה משכורת, הרי שחלה עליהם
25 ברירת המחדל של סיווג החובות כהכנסת עבודה.
26 נוסף לכך, יש ממש בטענת המשיב, לפיה לא הוכח שמיס אל היתה מצויה באותן שנים
27 ברווח שאיפשר חלוקת דיבידנדים לבעלי מניותיה, והחוב הגדול שהוכח בסוף לספק מוכיח
28 את ההפך מכך.
29
30 "הלוואת הבעלים" של המערער לאמיקה
31 34. בניגוד לטענת המשיב אני סבור כי המערער הוכיח כי במהלך החודשים מרץ עד יולי 2005
32 הוא העביר מכספו לאמיקה סכום מצטבר של 1,585,000 ₪.
33 הדבר מוכח מהנספחים שצירף לתצהירו (נספחי ט'): :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1 שיק ע"ס 645,000 ₪ שנמשך ביום 2.3.05 מחשבונו בבנק לאומי לפקודת אמיקה ואסמכתא
2 על הפקדתו בחשבון אמיקה ;
3 שיק ע"ס 640,000 ₪ שנמשך ביום 27.6.05 מחשבונו לפקודת אמיקה ואסמכתא על הפקדתו
4 בחשבון אמיקה ;
5 אסמכתא מיום 26.7.05 על הפקדת שיק נוסף בסך 300,000 ₪ מחשבונו בבנק לאומי לחשבון
6 אמיקה.
7 בהקשר זה, אין זה משנה אם המערער "השיג" את הסכומים הללו על ידי נטילת הלוואה
8 מחברת הפניקס או בדרך אחרת.
9
10 יחד עם זאת אני מסכים עם טענת המשיב, כי אין בכך כדי להוות פרעון או קיזוז של חובו .35
11 של המערער למיס אל.
12 ראשית, מיס אל ואמיקה הן ישויות נפרדות. גם אם לצורכי הליכי הכינוס ולצורכי היחסים
13 שבין מיס אל והספק (ושאר נושיה), קבע בית המשפט כי יש לראות את שתי החברות הללו
14 כגוף אחד, הרי שקביעה זו יפה לאותו צורך בלבד, ואין בכך כדי להשליך על יחסיהן של
15 החברות הללו למול שלטונות המס.
16 שתי החברות המשיכו בכל השנים הללו להגיש דו"חות נפרדים, בעלי מניותיהם היו שונים,
17 הכנסותיהן והוצאותיהן דווחו בנפרד.
18 שנית, המערער לא הפקיד אותם סכומים לשם פרעון החוב שלו למיס אל, אלא הפקידם
19 כהלוואה, שהוא צפוי להיפרע ממנה. הוא כינה אותן הפקדות "הלוואות בעלים" (סעיף 22
20 לתצהירו), היא נרשמה בספרי אמיקה כהלוואה (סולמי, עמ' 27), ועל פי עדותו של המערער
21 (עמ' 40) הוא אף קיבל אישור ממפרק אמיקה שהוא זכאי לקבל החזר של אותה הלוואה,
22 אלא שמעקלים לו אותה (כנראה בגין חוב אחר). כל אלה מוכיחים שאין מדובר בפרעון
23 בלתי חוזר של החוב שלו למיס אל, אלא בנתינת הלוואה נפרדת לאמיקה, גם אם היא ניתנה
24 לצורך פרעון חובותיה של מיס אל לאחרים.
25
26 בהקשר זה יצוין, כי על פי עדותו של המערער (עמ' 39-40), כמעט כל ההוצאות שהיו למיס
27 אל לאחר העברת הפעילות לאמיקה, שאמיקה שילמה אותן במקומה, היו קשורות להליכים
28 המשפטיים שהספק ניהל נגדה.
29 מאחר שבאותה תביעה גם המערערים נתבעו באופן אישי (כערבים), הרי שהוצאות אלה
30 נועדו גם להגנתם האישית של המערערים ולא להגנתה של מיס אל בלבד.
31 מכל מקום, אין צורך להידרש לענין זה לאור הנימוקים דלעיל, שדי בהם כדי לדחות את
32 טענת המערער.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

התשלומים של המערערים לספק

1
2 37. אני מסכים עם המשיב, כי התשלומים ששילמו המערערים לספק בעקבות פסקי הדין שניתן
3 נגדם כערבים לחובה של מיס אל, אינם מבטלים את סיווג החובות והמשיכות שפורטו
4 כהכנסות עבודה ואת מיסויין בהתאם.
5 יפים לכאן דבריו של כב' השופט סוקול ב-ע"מ (מחוזי חיפה) 964/07 **חלבי נ' פקיד שומה**
6 **חיפה** (29.7.10, פורסם בנבו) (סעיף 9 לפסק הדין):
7 "המערער מבקש להסיק מהעובדה כי לאחר 31/12/04 החזיר כספים לחברה,
8 או שילם חובות של החברה, כי המשיכות האמורות היו הלוואה.
9 כפי שאפרט להלן דומני כי המערער לא השכיל להוכיח כי שילם תשלומים
10 להחזר הלוואה. מכל מקום גם אם אכן ביצע המערער פעולות שיש בהן משום
11 הטבה לחברה, כגון תשלומים לסילוק חובות החברה לספקים, הדבר אינו
12 מחייב בהכרח את שינוי סיווגן של המשיכות. כאשר מושך בעל מניות, עובד
13 או מנהל מחברה כספים, יש לבחון את טיב המשיכות במועד ביצוען או בסמוך
14 לכך. כאשר במועד המשיכה לא הושגה הסכמה על היות המשיכה הלוואה,
15 כאשר לא נקבעו תנאי ההחזר ומועדו, יש לראות במשיכות אלו כהכנסה אצל
16 המקבל. העובדה כי בשלב כלשהו בעתיד נערכה התחשבנות כספית בין
17 הצדדים אינה מלמדת בהכרח מה היה טיבה של המשיכה במועדה (וע"א
18 468/01 חטר ישי נ' פקיד שומה ת"א 4, פ"ד נח(5) 326 (2004); עמ"ה (ת"א)
19 1283/03 הנ"ל).".

20
21 והשוו גם לפסק דינה של כב' השופטת מזרחי ב-ע"מ (מחוזי י-ם) 5598-07-10 **אש אורי**
22 **בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1** (19.8.13, פורסם בנבו).

23
24 38. אין במה שנקבע ב-ע"א 14/85 **פקיד שומה חיפה נ' גולדשטיין** (פ"ד מא(1) 835), אליו הפנה
25 המערער, כדי לשנות את התוצאה האמורה.
26 הערעור שם נסב על השאלה, האם ניתן לראות בסכום, ששילם המשיב עקב מימוש ערבות
27 שניתנה על ידיו כערב אישי לחברה, הפסד הון, הניתן לקיזוז כנגד רווח הון הנובע משבח
28 מקרקעין.
29 יתכן שהמערער זכאי לכך שהסכום ששילם בגין ערבותו לחובותיה של מיס אל יוכרו כהפסד
30 הון, והדבר ייבחן כשעניין זה יעלה בדיווחיו האישיים למשיב. אין בכך, כאמור, כדי לבטל
31 את סיווגן של יתרות החוב הנדונות כהכנסת עבודה, על המיסוי הכרוך בסיווג זה.
32
33

השומה למערער לשנת 2009

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

39. המשיב היה רשאי לסווג את יתרת החוב בסך 4,150,000 ₪ כהכנסת עבודה במסגרת השומה שהוציא לשנת 2009, גם אם חוב זה נוצר בשנים 1999-2002.
- יתרת החוב היא לעולם עומדת עד פרעונה, והמשיב לא זקוק לשם סיווגה כהכנסת עבודה לתקן את השומות לאותן שנים או להשתמש בסמכותו לפי סעיף 147 לפקודה.
- יפים לכאן דברי כב' השופט אלטוביה בפסק דינו ב-עמ"ה (מחוזי ת"א) 1283/03 **הראל נ' פקיד שומה כפר-סבא** (30.12.08, פורסם בנבו):
- "עם זאת מקובלת עלי העמדה כי המשיב יכול הוא לבחור, בנסיבות אלו, את מועד הפעלת הכלים האנטי תכנוניים. דהיינו, המשיב היה נכון בשנות מס קודמות שלא למסות את המשיכות כהכנסות. אולם בבואו לבחון את שנת המס שבערעור בחינה נפרדת ומחודשת, רשאי הוא לקבוע, בשונה מבעבר ואף בהסתמך על הצטברות העובדות מן העבר (הגדלות המשיכות, העדר תנועה להקטנת "ההלוואה" במהלך השנים וכד'), כי משיכות שהצטברו בידי המערער בשנת המס שבערעור, מהוות הכנסה בידו עם הפעלת הכלים האנטי תכנוניים."
40. במיוחד אמורים הדברים, כאשר הדברים התגלו מספר שנים לאחר קרות אותם מאורעות, תוך כדי החקירות שבוצעו במסגרת הליכי הכינוס והפירוק, ושבמהלכם התגלו מעשים בלתי כשרים שנעשו על ידי המערערים.
- השוו: עמ"ה (מחוזי ת"א) 923/62 **וסרמן נ' פקיד השומה**, פסקים מחוזיים ל"ח 377 ;
ע"א 10691/06 **שריג אלקטריק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1** (23.1.11, פורסם בנבו);
ו"ע (מחוזי מרכז) 7060-11-11 **אניש נ' מנהל מס שבח מקרקעין בנתניה** (11.5.14, פורסם בנבו).
41. כן לא מצאתי ממש בטענת המערער, לפיה לא ניתנה לו זכות טיעון בטרם הוצאה שומה זו. המפקחת מילר העידה, כי בטרם הוצאת השומה היא נפגשה עם רו"ח סולמי ואף נערך פרוטוקול (הפרוטוקול עצמו צורף לסיכומי המשיב).
- יתירה מזו, העידה מילר כי היא "רדפה" אחרי רו"ח סולמי לקבלת הסברים ומסמכים שביקשה (עמ' 74. אך יצוין, כי בעדות זו לא ברור אם היא מתייחסת לשומה הראשונה או לשניה).
- הערות נוספות
42. השומה הראשונה שהוצאה למערער כללה גם חיוב בשל השכרת דירות. המשיב ביטל חלק זה של השומה (סעיף 3 לתצהיר מילר).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

- 1
2 43. לא היתה מחלוקת באשר לזכותו של המשיב לחייב את המערערים בשל "ריבית רעיונית" על
3 "ההלוואות" שנטלו ממיס אל, בהתאם לסעיף 3(ט) לפקודה.
4 כמובן שהריבית צריכה להתאים לחלוקת החוב בין המערערים, על פי המפורט לעיל, ולהיות
5 מתוקנת בהתאם.
6
7 44. לא דנתי במסגרת פסק הדין במחלוקות נוספות שהתעוררו בין המערער ובין המערערת (כגון
8 טענת המערער בסעיף 15 לתצהירו לפער של כ-1,5 מיליון ₪ בין המכירות בחנויות לפדיון
9 שהופקד בבנקים, שהמערערת אחראית לו), משום שהן אינן רלבנטיות לשומות הנדונות.
10
11 תוצאה
12 45. הערעורים נדחים ברובם, בכפוף לתיקונים הבאים:
13 א. השומה נשוא עמ"ה 1280/09 (המערער) תתוקן כך, שתוספת ההכנסה תעמוד על סך
14 437,597 ₪.
15 הריבית על פי סעיף 3(ט) תופחת בהתאם.
16 ב. השומה נשוא עמ"ה 11-05-26083 (המערערת) תתוקן כך, שתוספת ההכנסה לשנת
17 2006 תעמוד על סך 761,819 ₪, ותוספת ההכנסה לשנת 2005 תעמוד על סך
18 2,075,000 ₪.
19 הריביות לפי סעיף 3(ט) תופחתנה בהתאם.
20 ג. השומה נשוא עמ"ה 12-11-38139 (המערער) תתוקן כך, שתוספת ההכנסה תעמוד
21 על סך 2,075,000 ₪.
22 הריבית לפי סעיף 3(ט) תופחת בהתאם.
23
24 46. כן ישלמו המערערים למשיב הוצאות משפט כדלקמן:
25 המערער – 20,000 ₪,
26 המערערת – 20,000 ₪.
27
28
29 ניתן היום, י"ח אלול תשע"ה, 02 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 ספטמבר 2015

ע"מ 1280/09 רביבי אורי נ' פקיד שומה כפר-סבא
ע"מ 12-11-38139 רביבי נ' פקיד שומה כפר סבא
ע"מ 11-05-26083 לוי נ' מס הכנסה - פקיד שומה תל אביב 3

יונה אטדגי, שופט

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7